

Kapten Skarp: Skjutas iväg, men dessa drivs ju med det som skall skjutas iväg, som måste ha hela myllret med sig och som ökar och minskar om vart annat och så vidare, ja ni förstår nog vad som menas med: " om man avtrappar till max så reduceras 5 till 10 ton i ett enda motdrag", men kalkylerna blir betydligt ljusare eller betydligt mer liknande ellersmått och okomplicerat i vått och torrt, i alla händelser blir vinsten dramatisk.

□ □ □ □ □ □ □ □

Damkören: Alla är nu villiga att blekna bort. Andningen avtar gradvis och stilla. Det varma gelé-havet omsluter våra alltmer diffusa konturer. Under myriader av ljusstrimmor skingras de avbeställda naturförloppen. Snart vilar alla i sina udda beståndsdelar, d.v.s. upplöses nära nog i sina elementarpartiklar och tiden försvinner vid sin horisont.

Bobb: Nu när alla "efter" har upphört att existera har vi nått varats yttersta fasor och frågorna hopar sig. (*sublimt introvert, men en aning ängsligt*)

Akt 8:3

Ewa Braun: Norrut var oändligheten som en förviden slang. Vi famlade i mörkret och blev successivt utplattade. (GRÖNT) Nu flyter vi gnisselfritt utefter havsbotten. (BLASK) En aning längre bort blir krökningen mer märkbar, men draperiet buktar ut, likafullt utan avbrott. (PJOSK)

Allestädes svävar skålarna över de sjungande metallplattorna. (FLÄSK) Strålknippe efter strålknippe riktas mot föremålen. (PIANG) Medelst forcerad andning uppnår vi ögonblicklig utlösning. (*insticksorden läses unisont av manskören*) (*Ewa Braun med tysk brytning*)

Återgivaren: Efter tolv års experiment med flaskpost, framtida sammanbrott och diverse fasansfulla smittor var vi redo för den slutgiltiga förbränningen av de gudomliga reptilerna.

Ewa Braun: messsssssssst, fassssssssst, pssssssssst, sssssssssst. (*ormlikt väsande mellan tänderna*)

Bobb: Oavbrutet fortsätter vi längs väggen, vars insida ju är längre än dess utsida. Kaklet under fötterna ser ut som ett spräckligt ökenlandskap. Till och med en fluga på tavlan förargar vår följeslagare, iklädd tropikdräkt med heta zoner på bröstet. Våra kraschaner glöder nu och de jättelika pistongerna utför svårtydda rörelsemönster. Kolvarna pressas långsamt ut ur trummorna. Inga symboliska bildserier utväxlas dock före mörkrets utbrott. Vem blir först med att kuva den andre med ett nackskott? (*dramatiskt berättande*)

Akt 9, Epilog

Återgivaren: Bobb övergav jaget till förmån för ett glödande centrum uppe i katedralens övre rymder. Den celesta mekaniken stannar av och Bobb uppfylls av det eviga brusets befrielse. Jag heter Dick, säger han helt osannolikt.

Överste Grobian: Att färdas fritt är stort men att frodas i historiens skugga är större, sa han som hade en nordpol på varje finger.

Zocomorro: Vad betyder egentligen detta oanständiga kaos av symbiotiska gaser? Varför gråter ingen över de små variationerna i ursoppan som ju ändå utgör fröna till vad vi idag kallar "ungefär en sekund före inprickningen"? Vem kan dessutom rusa med ett trilskande paraply genom ett hav av okända kartonger.

Ewa Braun: Max en partisan-pulka per terror-kollektion.*(ampert)*

Bobb: Har Ni mönstrat Er var tjugonde minut enligt ordinationen?
Har Ni rört Er på säkert avstånd från kerubernas eldkastare?
Flyger Ni just nu i spiral genom korridorrens virvlar?

Ewa Braun: Max en motfråga: "Varför har Du ingen näsa till exempel?" *(vulgärt, södersnack på själva frågan)*

Återgivaren: Färgglada flingor rasslar ner genom det ovala schaktet. Pigg-massorna fyllde kabinen som sveptes bort i den stickande röken. Marken rämningar och plattformarna faller ihop som röda trådar vid detonationerna. Det är inte alls långt till floden som omsluter stålkägglorna.

Bobb: Vi hörde en förbryllande ton i skenorna. Under årens lopp blev det sammanlagt 349. Flera hundra av bevisen saknade dock all

Akt 8:2

betydelse. Men som Q. alltid påpekade: "Man bör minnas fantomerna som isande kalla vinddrag, som självlysande varelser med diffusa konturer, som skepnader vilka skymmer ljuskällor, men reflekteras i speglar och som kastar sina skuggor framför sig, som föregås av ekande steg, som öppnar dörrar samt bultar ner alla inbyggda kristall-apparater. *(dramatsikt,berättande)*

Ewa Braun: Äh! Var snäll och spara resten av lavan åt mig, va.
(överdrivet vardagligt tal)

Återgivaren: Vid ett tillfälle mullrade molnet inne i rummet. Ett dragspel föll ner på golvet 1.2 meter från bröden. Vad rosens rörelser beträffar så måste den passera över de närvarande - i horisontella och kortvariga vågor.

Bobb: Rån kommer före rön, sa El Commendante när alla blöta luder blåstrade tuggmossan. *(mästrande)*

Återgivaren:Fröken von B. har anmält följande:

Ewa Braun: "En varm vårdag 1926 satt jag nersölad av jord bland traktens babianer. Ett vansinnigt sus hördes senare följt av en vibratorisk impregnering av kusliga lidelser. Jag svävade över den förkortade horisonten i ett rus av lycka. Jag kände en intensiv livsglädje och en fasansfull frid. Jag levde tusen liv på samma gång men kunde inte påverka växlarnas lägen. Jag blev alltmer separerad och kroppen föll ihop som ett avlagt fordral. Jag tänkte; - detta måste vara döden." *(med tysk brytning)*

Bobb: Under ett livslångt bökande mellan trianglarnas gnistpunkter motar S. ner ettorna i omloppsbanorna samt framhåller att den som tvekar är förlorad.

Bobb:

Förvandla dig
till en träbit
till ett cementrör
till ett kosmiskt tillbehör
till månskenet som sipprar fram mellan porslins-kulorna
till sanden som i ultra-rapid strömmar upp mellan tårna
till språnget mellan två energinivåer
till en enorm ridå spänd mellan bergstopparna

Förvandla dig
till undflyende skuggor i ett sfäriskt rum
till ett knippe skimrande ljusstrålar
till en oändlig, glasklar yta
till 25 pyramider ordnade i en triangel
till vindsuset i trädens kronor eller till regnets prassel i gräset

Förvandla dig till själva förvandlingskraften och bli ett med det allomfattande - den yttersta orsaken

FÖRVANDLA DIG GENAST - NU,
i detta ögonblick.

□ □ □ □ □ □ □ □

Akt 8, Bobb och själarnas utfällning

Återgivaren: Ett antal frågor utan vidhängande svar kunde uppfattas genom den glödande dimridån.

Kapten Skarp: Varför förgasas agitatorn i 100 exakt lika kopior?
Vilken avrättning är just din favorit?

Bobb: Har Ni skurit min arm i strimmlor?
Har Ni förlöst mitt drömorgan?
Har Ni redan söder-delat själen i små flimrande organismer?

(förvånat)

Ewa Braun: Max 5 gravitations-manicker, fiber-orkaner och
orientaliska prällar i samma paketerbjudande.*(ampert)*

Bobb: Kan Ni trösta oss rättvist med gluffs-ögon och andra slugger-
produkter?

Bobb: Klunk-boss-bass, klunk-möss-miss, klunk-pass-piss, klunk-lass-löss: KUGG-MÖSSA!

Återgivaren: Bobb förklarade med saltsmak i munnen att flodhästar aldrig funnits i Mexico samt att:

Bobb: "När nedräkningen har börjat väntar vidräkningen.

Akt 6, Bobb åter i elden

Kapten Skarp: Ibland: andra bullar, ibland: andra blemmor, ibland: bara brynta blaffor

Återgivaren: Kommissarie Skurk skrider surrande fram i ullstrumporna.

Kommissarie Skurk: Själv är jag alltid ett myrsteg före alla andra.

Återgivaren: Med en soptunna på huvudet låter Kommissarie Skräp meddela:

Kommissarie Skräp: 1) att små gummi-pysar roterar i behållaren.
2) att besättningen staccaterar sig våldsamt förbi delikatesserna .
3) att knorr-fuskarna svärmar igen vertikalt mot vind-veckningen

Zocomorro: Just nu virvlar ett gigantiskt moln av månlandare, kräl-maskiner och torkade hundar längs den spiralformade horisonten.

Ewa Braun: Motsatta sidan möter Bobb med en väl sammansatt kanonad av kroppsvätskor och framvällande inälvor.

Bobb: På ömse sidor om bortom rubbades skiljeväggarna mellan den saliga tillvarons gyllene indikatorer och världsalltets samtliga utposter. (*snusförnuftigt*)

Överste Grobian: Enkelt och smärfritt, sa han som var född med grishuvud.

Kapten Skarp: Vi fördubblar aromen i våra celler och fläckar ner oss med mer spårljus.

El Camino Real I och II: Vi gnager ner mörkret till en ogenomtränglig samklang och fyller små säckar med kulörta laddningar.

Damkören: En pulserande tidlöshet övergick i en överjordisk stillhet utan sövande inslag av svart eller svindlande avgrunder.

Akt 7, Bobb i förvandlingens strypgrepp

Akt 5:2

Återgivaren: Andligen vattenkammad smattrar Bobb runt i skorp -yllet

Bobb: Vi kan göra en ny dig om du vill göra nya vi. (*positivt som en försäljare*)

Ewa Braun: Tre vätskeklot svävade in i trådkuben och plötsligt kunde vi med lätthet skriva orden upp och ner eller spegelvänt eller baklänges. (*en aning förvånad och med tysk brytning*)

Återgivaren: Hennes jag delades i två, vilka gled i motsatta riktningar utefter evigheten. Hon flöt motståndslöst in i hans retrospektiva hallucinationer.

Ewa Braun: Bizzizzizzizz, Punk, bizzizzizzizz, Pink, bizzizzizzizz, Pank, bizzizzizzizz, BRAKDRÖPPEL!

Återgivaren: Något djupt inne i henne förvandlades gradvist till ingenting. (*ironiskt*)

Bobb: På transportsträckorna rinner tiden bort mellan fingrarna, säger Bospor-Bosse, som blossar så att bronkerna flaxar och blodet bleknar. MEN! Della från Dallas deltar ej i deltats mer delikata detaljer. Däremot, styltar stiliga Stella från Stalingrad stelbent bland stolparna, medan Boel från Bolivia blottar sig för blindgångarna (*med skrattet i halsen*)

Ewa Braun: Flock-ock-ock-ock, Flack-ack,ack,ack, Fläck,äck,äck,äck, Flick-ick-ick-ick, PISK-FJÄRT!

Återgivaren: Bastarderna tågar nu in under ljuvliga grymtanden medan plutonen samfällt skriker:
Manskören: "Här är all avskildhet enskild!"

Zocomorro: Burrrrrrrr, Murrrrrrrr, Surrrrrrrr, Barrrrrrrrr, Märrrrrrrrr, Sårrrrrrrr: LURV-OFFENSIV!

Akt 5:3

Återgivaren: Bobb ropar ut mot stormen:

Bobb: "Vid 213 blir allt normalt igen!"

Kapten Skarp: Först när FRAMÅT sammanfaller med TILLBAKA kan vi röra oss i alla riktningar SIDLEDES.

Återgivaren:

Interludium: Varje morgon ger den osynliga handen Ewa Braun hennes beskärda del av estetiska smällar. Varje afton tvingas hon genomgå praktiska övningar i hur man utvecklar sin lycka och hur man öppnar och stänger hjärtats dörrar. Två gånger varje årtionde bedriver hon intensiva studier i att släppa taget samt att knyckla till tingens historia.

Akt 5, Bobb på nya villovägar

Återgivaren: Bobb förlorar fotfästet och faller handlöst ner i klor-kammaren.

Bobb: Allting är temporärt, från kretong till prima-vera-fjong. Allting blir alltmer till "överallt". Patron-primörer finns nu i varje pneumatisk pastej. (*överdrivet optimistiskt*)

Kommissarie Skurk: "Nu får det vara knog!" knotade Bilbao-Bill - eller var det bara pion-griller?

Kapten Skarp: kurre-smack-kurre-kurre-smisk-kurre-kurre-sprick-kurre-kurre-spräck-kurre-sprack, PLUMS!

Återgivaren: Några oblodiga mikrohistorier ur levande livet:

Ewa Braun: 1) Väderkvarnarna vann. Han kom tillbaka täckt av gyttja.

2) Bettet av en vattensnok i Indiska oceanen förkortade hastigt M:s lovande karriär inom flottan.

3) Med en förvriden grimas i blixtljuset befriade han sig från rummets tidstyran. K skyndade fram till telefonen. Några år senare dog han utomlands.

Överste Grobian: "Bättre tröstlös än trådlös", sa kapten Knall och mumsade på tidens färger.... (*groteskt*)

Ewa Braun: Fröken von B. skrattade själv hejdlöst när själarnas störningskällor började sammanfalla med hennes egna personlighetsklyvningar. (*med tysk brytning*)

Kommissarie Skräp: Silver är inte medaljens baksida....(*eftertänksamt*)

Ewa Braun: Under absolut bindande villkor kan vi överväga en grafisk belägring.(*tillgjort och omständligt*)

ANTIFONIA ("försångare" är Ewa Braun och Zocomorro, kören =manskören)

Braun: Kanske uppblussande kardinal-knutar som en lokal möjlighet.
Kanske ett uns av principen : allt eller intet. (*genomgående starkt romantiskt*)

Kören: om inte, rycker bakslaget närmare

Zoco: Kanske en massa oväsen för ingenting
Kanske bara en svår nöt att knäcka
(*talsång med glissando kan övervägas*)

Kören: om inte, känns allt smått som pansar

Braun: Kanske ett enkelt , evigt skeende utan orsak.
Kanske allestädes närvarande som ett kollektivt medvetande

Kören: om inte, stannar allt kvar i noll-rymden

Zoco: Kanske en summarisk men sällsam allians.
Kanske kanske allt sammantaget, i otakt och på alla upptänkliga platser.

Kören: om inte, ställs en varnande symbol i dörröppningen

Braun: Kanske något som odlats i århundraden
Kanske skedde en ofrånkomlig förändring.

Kören: om inte, förintas den biologiska maskinen

Zoco: Kanske måste man på nytt sätta samman dessa olycksaliga delar.
Kanske alltmer skenbart, alltmer vidsträckt, alltmer svepande, alltmer förklorat.

Kören: om inte, återkommer ständigt splittringen

Akt 4:2

Braun: Kanske underförstått en ny och högre nivå.
Kanske egentligen bara eländigt och tvångsmässigt lysande.

Kören: om inte, adderas alla kortlivade former

Zoco: Kanske en i fas svassande uppassare
Kanske endast en låda bitsocker

Kören: om inte, tvingas alla att förbli små

till en serie inpillade prakt-gamar eller
till en serie illaluktande men lukrativa lupiner(*med darr* *på rösten*)

Akt 2:2

Damkören: Bobb kände att den dånande tidlösheten gradvist vävdes till ett nät av väl tyglad kannibalism, men i samma andetag fylldes sarkofag-atrapperna med utskurna dimmor.

Akt 3, Bobb gör rent hus

Kapten Skarp: Plötsligt svepte Bobb undan den mörka materian i glipan och började väva samman energiplattformarna med det erotiska riset. Sedan var karamellerna slut.

Bobb: Vem som faller finhackad ut i tomma intet beror på vem som dyker upp och tolkar det heliga väsandet.

Överste Grobian: Very well, revbensjäll, sa han som hade ägg-gulor i håret.

Zocomorro: Enligt alla vedertagna vrångbilder är tiden enkelriktad men ändå alltid riktad från oss.

Ewa Braun: Klump-kramp, kläpp-klamp, klang-klibb, klinik-klimp, klipp-kräm, knorr-kropp, kval-strålar - utan ett "tvärtom" finns ingenting som liknar något annat.

Återgivaren: Genom olika hål i den sfäriska ytan tränger mer eller mindre kända objekt fram, medan rummet sluter sig alltmer kring de förgasade sönerna.

Överste Grobian: Men man får inte vara sjäpig, sa Schopenhauer och sköljde bort alla sjuorna från schabraket.

Ewa Braun: Pilarna visade att roten till det onda är fitt-fiskalerna som ropar efter fler reptil-rapp. (*retil-rapp skall överdrivas*)

Kommissarie Skurk: Hur ofta kysser du dina kontroll-växter frågade jag 1946 års spökflygare.

Kommissarie Skräp: Hur ofta förvandlas benstommen till ett fint pulver, frågade jag finnen med den heltäckande mudder-värken.

Kapten Skarp: Hur ofta mörkläggs isbitarna i luftrummet? påstod tribut-mannen utan att ange sina källor.

Akt 4, Antifonia och interludium

Kapten Lydia Skarp: Man kan försöka ersätta alla "ut" och "för" med "allvetande" och "annorstädes" men inte ens det ger någon riktig klar förståelse av de stora sammanhangen.

Återgivaren: Kommissarie Skurk, som inom parentes sagt är en svår djävul på fruntimmer, och Kommissarie Skräp, som tidvis är i maskopi med den yttre rymdens blodsugande akrobater.

Kommissarie Skurk: Livet är som en banan utan knallpulver.

Kommissarie Skräp: Det finns ingen förbindelse mellan strålgångarna, men svärmar av prasslande alpvingar gjorde den röda luften ohållbar för sju av papperstigrarna.

Damkören: Från fanborgen avdunstar backanaliska jubelrop och kodade tjut cirkulerar bland ångorna. En oväntad händelseföljd skapar oemotståndliga lyckostunder i det preparerade träsket. (*ganska omständligt och entonigt*)

Akt 2, Bobb i hemlig tjänst

Ewa Braun: Vi rensade ut alla deras två-ord, som t.ex. knulla, tandem-cykel och duetter.

Överste Grobian: Vi tryckte ner kraxet i korparna så att fronten rämnade.

Bobb: Vi ondulerade de uppretade honorna tills marken gungade under deras fötter

Kommissarierna Skurk och Skräp(unisont): Vi glesade ut och stympade åtbörderna utan att vibrationerna avtog.

Zocomorro: Morr-flimmer, morr-flimmer, morr-flimmer, morr-flimmer morr-flimmer, morr-flimmer. Vi kan inte klara av livet som ankor utan en koncentrerad påfyllning av morr-flimmer. (*de inledande "morr-flimmer" bearbetas så att den semantiska betydelsen går förlorad*)

Återgivaren: I Kirúna knattrar Bobb trumpet in bland nejon-ögonen. Han känner sig avstängd och svårflirtad. Han talar entonigt och oförbindligt.

Bobb:

"traum-script",

"traum-scrap",

"traum-strip",

"traum-strap",

"traum-zap", etc,etc, in ewigheit. (*eftertänksamt, introvert*)

Ewa Braun: Bobb får tårar i ögonen när han hör "lapis-polkan går", när han får krypa kryptiskt eller krympa kugghjulen till kryoner eller till en serie kommatecken eller

Bobb, livsföreståndaren – akt 1 – 9

BOBB, LIVSFÖRESTÅNDAREN

En komposition för radio 1994-95, realiserad 1997

Personager:

Återgivaren

Bobb, livsföreståndaren

Ewa Braun, hans kompanjon och ledsagarinna

Zocomorro, alias "jazz-bacillen", alias Dr. Cassandra Nöjd, alias Durkdrivna

Doris, etc.

Överste Grobian och hans båda söner "El camino real" I och II

Kapten Lydia Skarp, chef för ryska under-tjänsten

Kommissarie Skurk (en svår djävel på fruntimmer)

Kommissarie Skräp (tidvis i maskopi med den fina världen)

Damkören

Manskören

Akt 1: Bobb och Co

Återgivaren: Jag är återgivaren. Vid behov överför jag värmedöden eller förmedlar labiala kontakter till giftspindlarna. Jag skall nu låta alla nödvändiga röstprov stråla fram i samma dimension. Först Bobb, livsföreståndaren.

Bobb: Att göra två flugor på smällen är som att söla ner själen med kristall-sprutt.

Återgivaren: Nu Ewa Braun, Bobbs kompanjon och ledsagarinna.

Ewa Braun: Allt blixtrar förbi bland plymerna. Allting smattrar fram ur det krökta mörkret. "Hagel-skotts-principen" tränger in i livets alla skiften. (*med tysk brytning*)

Återgivaren: Så kommer turen till Zocomorro, alias "jazzbacillen", alias Dr. Cassandra Nöjd, alias Durkdrivna Doris, etc.

Zocomorro: Kors och tvärs, varm eller kall, varböld eller bly-brallor. Låt oss tala klarspråk och rinna ut i sanden. (*glatt*)

Återgivaren: Överste Grobian och hans båda söner El Camino Real I och II.

Överste Grobian och sönerna i unison kör: Vart tar egentligen alla potatis-klockor vägen?

Akt 1:2

Återgivaren: Den evigt blöt-friska Kapten Lydia Skarp vid ryska under-tjänsten.